

BESTE

WENNEN

Het jongetje staat op het dak van het flatgebouw en kijkt naar de koplampen van de auto's. Hij wacht op zijn moeder met wie hij alleen woont. Ze leven op een kapot tapijt van de vorige bewoners en ook hun bloemenbehang. Uren kan hij staren naar die koplampen. Hij herkent aan de koplamp het merk van de auto. Volkswagen heeft een bollere lamp dan Volvo. Volvo is een scherp oog. Maar Audi is nog scherper. Als dan uiteindelijk zijn moeder thuiskomt, kijkt hij hoe ze haar valse tanden uitspuwt en de dag overgeeft in het toilet. Hij wil zo graag de man in huis zijn. Zijn moeder helpen. Maar hij is nog maar een kind. Op school zeggen ze dat hij een dromer is. Hij moet naar een speciale klas voor kinderen die niet goed kunnen volgen. Niemand vraagt naar wat er in zijn hoofd zit. Ze dreunen formules en schrijfwijzes in zijn hoofd en waarschuwen voor de stempel van "slechtste van de klas". Hij wordt stil en maakt z'n eigen wereld waar hij een superheld is onder oud tapijt in een woud van vergeelde oranje bloemen en staat boven op het dak.

Een iemand staat in de hoek van de kamer.
Die iemand praat niet. Er hangt een etiketje op het hoofd van iemand. Niemand doet een poging het etiketje er af te krijgen. Af en toe doet iemand alsof het etiketje er niet hangt en wrijft het met een grote pot klei weg. Maar iemand blijft stil in dagen die om zich heen

klauwen. Waar vragen zijn die vragen wie je bent. Iemand kan niet antwoorden. De dood van iemands geliefde heeft iemand stil gemaakt. “Maar we moeten voort!”, zingt een koor van gemeente glimlachen. Het koor deelt etiketjes uit voor iemanden die niet praten of andere glimlachen hebben dan gemeente glimlachen. Iemand is een dromer. Iemand droomt van de sterren en de planeten. Iemand droomt dat ooit een andere iemand praat over sterren en planeten en dat ze elkaar in de fonkeling van hun ogen zullen begrijpen. Maar sterren en planeten zijn gespecialiseerd materiaal. Alleen bijzondere iemanden praten daarover. Iemand wrijft over het etiketje op het voorhoofd en kijkt naar boven.

Vandaag woont een vader met zijn dochtertje in een auto. Ze kunnen hun rekeningen niet meer betalen. Dat overleven we wel, zegt de vader en hij gaat verder met “Op een dag zal het beter zijn. We moeten wel.” Het dochtertje is een dromer. Ze richten speciale klassen voor haar in. Er staat iets moeilijks op haar etiketje alsof dromen een ziektebeeld is. Ze wil een superheld zijn en haar vader redden in een woud van autozetels en stinkwc’s waar zij alleen gratis binnen mag tussen dikke buiken en trage drukke dames die zuchten als ze terugdenken aan hun dag. Vandaag krijgt de vader telefoon van de school dat ze boven op het dak van de school staat.

“Ik ben alleen maar last. Ik wil daar tussen de planeten en de sterren zweven en het leven van mijn vader lichter maken dan het is sinds ik er ben.” Vandaag staat een meisje boven op een wachtlijst van vele mensen van glas.

De beste wensen voor iedereen van glas, vechtend met plakkerige etiketjes over hoe iemand is of was.

De beste wensen voor iedereen die dromen wil van het onmogelijke. Het kan! De wereld is van glas.

De beste wensen voor iedereen die verder kijkt dan het etiketje en naar het verhaal van de mens luisteren wil. Het is zo hard nodig.

De beste wensen.

Stefan Perceval.